

## 18. évközi vasárnap 2013.

### Bevezető

A mai, évközi 18. vasárnap evangéliumában, halljuk majd a Jézus ajkáról elhangzott, s szállóigévé vált mondatot: „Nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.”

Hát akkor mitől? – kérdezik sokan. Azt is hallani fogjuk Jézus ajkáról, csak azt nem szoktuk oly gyakran idézni, – idézem: „hanem az Istenben való gazdagodástól!”

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket!

### Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg az anyagiak miatti pörlekedéssel elkövetett vétkeinket. Uram, irgalmazz!

Urunk Jézus! Segíts bennünket, hogy ne az anyagi javak bőségében lássuk életünk biztonságát! Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsáss meg nekünk, hogy sokszor elhanyagoltuk a lelkiekben, Istenben való gazdagodásunkat! Uram irgalmazz!

### Evangélium után

A mai evangéliumban halott eme mondat: „Nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.” Na meg Ferenc pápa repülőgépen tett egyik nyilatkozata készített arra, hogy a 28. Katolikus Ifjúsági Világtalálkozón elhangzott gondolataiból idézgessek egy-két gondolatot.

Tudjuk, hogy Braziliában ilyenkor tél van. A hőmérséklet lemegy még 15 fok alá, és eléggé esős időszak ez. Mégis több millió fiatal érkezett erre a találkozóra. A fiatalok nagy többsége Latin-Amerikából érkezett Rio de Janeiró-ba. Mintegy

180 ország képviseltette magát, mondhatnánk, jelen volt csaknem egészében az Egyesült Nemzetek Szervezete. 6100 újságíró akkreditáltatta magát Több, mint 55 nyelven beszéltek a különféle országokból a brazil fővárosba érkezettek.

Megérkezésekor, a vatikáni és brazil himnusz elhangzása, valamint az Elnök asszony üdvözlő szavai után, e szavakat mondta a Szentatya

Szeretetteljes gondviselésében Isten úgy akarta, hogy pápaságom első nemzetközi útja lehetőséget adjon arra, hogy visszatérjek a szeretett Latin-Amerikába, nevezetesen Brazíliába. Megtanultam, hogy a brazil néphez úgy kerülhetünk közel, ha hatalmas szíve kapuján lépünk be. Engedtessek meg tehát nekem ebben a pillanatban, hogy tapintatosan kopogtassak ezen az ajtón. Engedélyt kérek, hogy beléphessek és ezt a hetet veletek tölthessem el. Nincs sem aranyam, sem ezüstöm, de magammal hozom a legértékesebbet, amit kaptam: Jézus Krisztust! Nevében jövök, hogy tápláljam a testvéri szeretet lángját, amely minden szívben él. Kívánom, hogy mindenkihez és minden egyes emberhez eljusson köszöntésem: „Krisztus békéje legyen veletek!” Szavait, többször is, a hallgatóság vastapsa szakította félbe.

Szeretetteljes szavakkal szólt püspöktestvéreikhez, akikre az a feladat nehezedik, hogy Isten nyáját vezessék ebben a hatalmas országban. „Ezzel a látogatásommal folytatni kívánom Róma Püspökének sajátos lelkipásztori küldetését, azt, hogy megerősítsem testvéreimet a Krisztusba vetett hitben, bátorítsam őket abban, hogy tanúskodjanak a re-

ménység okairól, amely Krisztusból fakad, és arra buzdítsam őket, hogy mindenkinek kínálják fel szeretetének kimeríthetetlen gazdagságát.”

Hangsúlyozta pápaságának vezérmotívumát, azt, hogy az egyháznak a szegények egyházának kell lennie. Ki kell lépni a plébániák falai közül. Küzdeni kell a minden társadalmi osztályt fenyegető erőszak és a politikai és gazdasági korrupció ellen. Fel kell emelni szeretetteljes neveléssel a fiatalokat. Biztosítani kell számukra a megélhetéshez szükséges munkát. Nem szabad, hogy a mai fiatalok a munkanélküliség nemzedéke legyen.

Ferenc pápa elment a nyomornegyedbe is. A favellában ellátogatott gyalog annak kis templomába is, ahol a plébános, a püspöki helynök és a Szeretet Leányai szerzetesrend elöljárónője fogadta a plébániához tartozó hívekkel. Rövid imádságot követően a pápa megáldotta az új oltárt, és átadta a plébániának szánt ajándékát. Útközben, a nyomornegyedben meglátogatott egy családot is otthonukban.

A riói székesegyházban elmondta, hogy mit vár a fiatalok riói világtalálkozójától: Hogy „Hallassuk hangunkat! Azt szeretném, ha az Egyház, plébániák, a főiskolák, az intézmények kilépnének az utcákra. Ha megmentené magát mindattól, ami világias benne, a kényelemtől, az önmagába zárkózástól.

Civilizációnk a pénz istenének kultuszát követi. Olyan filozófiával és gyakorlattal állunk szembe, amely kizárja az élet két pólusát: a fiatalokat és az időseket. Úgynevezett „rejtett eutanáziával” élnek: nem hagy-

ják beszélni és cselekedni az időseket. A fiatalokkal ugyanez történik: nem tudják megtapasztalni a munka méltóságát, nincs munkájuk. Ez a civilizáció kizárja az időseket és a fiatalokat. A fiataloknak ki kell lépniük és harcolniuk kell az értékekért. Az idősek beszéljenek, tanítsanak, és adják át a bölcsességet, a népek bölcsességét. Ne mondjanak le a történelem, a népek emlékezetének átadásáról. A fiatalok ne álljanak szemben az idősekkel, hanem hallgassanak rájuk. A fiatalok és az idősek most ugyanarra a sorsra vannak ítélve: a kirekesztésre. Ne engedjétek, hogy kirekeszzenek benneteket! – ismételte többször is Ferenc pápa.

Ferenc pápa nyolcvanperces interjút adott vatikáni újságíróknak brazíliai útja után a hazafele tartó repülőúton. Az első kérdésre azt válaszolta: "Ha egy meleg ember keresi Istent, és jó szándékú - ki vagyok én, hogy megítéljem őt?" - Ferenc arról beszélt, hogy a melegeket teljesen el kellene fogadnia a társadalomnak, még ha az is a keresztény tanítás, hogy a homoszexualitás bűn.

A nők szerepéről pedig azt, hogy "Nem korlátozhatjuk a nők egyházi szerepét arra, hogy ministránsok legyenek, vagy a jótékonyági akciókat irányítsák, ennél többre van szükség" - mondta.

Ferenc pápa szólt a külön élőknek és elváltaknak az egyházba való visszafogadásáról is, azt hangoztatva, hogy velük szemben elérkezett a könyörületesség ideje.

Bárcsak mielőbb megvalósulnának az elképzelései.

Amen

F. F.